

ste vi Andre komme nogen Begne med Sikkerhed, men saaledes som Sagerne nu staae, saa, naar vi vilde være lige saa nidkjære for at rage ind til os, som de Andre her synes at være for at rage ind til sig, saa vilde vi forlange det Alltsammen, sigende, foruden det kunne vi ingen Begne komme. Jeg troer derfor, at de ærede Herrer have fuldkommen Ret, som troe, at hvilkensomhelst Comité eller hvilketsomhelst Udvalg, der end skal komme til at behandle denne Sag, vil det være gavnligt just for dette Udvalg; at det først kommer til at høre den almindelige Mening, derom her i Salen. (Ja! Ja.)

Da ingen Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved det af Rothe gjorde Forslag, der først stilledes til Afstemning og der, saaledes som det af Dvenstaaende fremgaaer, gik ud paa, at Lovudkastet skulde henvises til det i Anledning af Lovudkastet om Omreguleringen af forskellige Skatter allerede nedsatte Udvalg, forkastedes med 53 Stemmer mod 28, og var som Følge heraf B. Christensen's Forslag, om at Lovudkastet strax skulde foretages til 1ste Behandling i Thinget vedtaget.

Dernæst gik man efter Dagsordenen over til første Behandling af det af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Fenger) indbragte Forslag til en Invalidehov.

Fenger: Ved den første Behandling af en Sag skulle vi jo prøve den i dens Almindelighed. Jeg skal derfor tillade mig at give Thinget en Fremstilling af den, som jeg kan kalde det, ledende Tanke i det Forslag, som jeg har havt den Ære at forelægge. Jeg skal da i denne Anledning begynde med at henlede Thingets Opmærksomhed paa de forskellige Maader, hvorpaa en Stat kan forføre sine Invalider. Den Maade, som kunde synes Mange at ligge nærmest, vilde være den, at efterfølge flere store Staters Exempel og bygge sig et prægtigt Invalidehov, i hvilket de Soldater, som ere komne tilskade i Krigen, kunne have magelige og gode Dage, og hvor Folket daglig kunde glæde sig ved Synet af det storartede Værk, som det havde udført. Denne Maade at forføre Invalider paa er nærmest passende i saadanne Stater, som ere Militairstater, som føre langvarige og store Krige,

hvorved der tilveiebringes en fast Stof af Veteraner, som ved i længere Tid at have været fjernede fra deres Hjem ere blevne fremmede for dette, og ikke due til deres sædvanlige Beskæftigelser. Her i Landet derimod er Forholdet ganske anderledes. Soldaten er her kun nogle, saa Nar i Krig, og i disse vedligeholder han baade Jølelsen for sit Hjem og Forbindelsen dermed, og naar Krigen er ophørt, da er han i Regelen fuldkomment dygtig til atter at indtræde i sin forrige Livsstilling. Derfor man derfor nu her vil indrette et saadant Invalidehov for Soldaten, da vilde han aabenbart i de fleste Tilfælde føle sig utilfreds der; han vilde finde Livet kjedsommeligt i en saadan Bygning, han vilde ikke der kunne finde nogen passende Beskæftigelse for sig, han vilde længes efter sine Venner og Frænder. Denne Anskuelse synes ogsaa at vinde Bestyrkelse ved den Mening, der saavidt jeg veed er tilkjendegivet af Hæren selv, thi da for nogen Tid siden, efter Krigen's Udbrud, nogle Mænd havde fattet den Tanke at oprette et Invalidehov, og udstedte en Indbydelse til Hæren om at deeltage i Oprettelsen af et saadant Hov, da blev der, hvis jeg iøvrigt er vel underrettet, næsten af de allerfleste Batailloner svaret, at man med Glæde vilde give sin Skjærv til Invaliderne, men ikke til Opførelsen af noget Invalidehov. Dermed vil jeg ikke have sagt, at det under alle Omstændigheder og til enhver Tid skulde være urigtigt for os at opføre saadanne Invalidehuse. Der kan komme den Tid, hvor Invaliderne ere blevne gamle, og hvor Interessen ved Banens Magt i den Grad kan være fløvet for dem, at de i deres Hjem kunde udfættes for en ublid Behandling. Det er muligt at man under saadanne Omstændigheder kunde finde det rigtigt at opføre saadanne Huse, uagtet jeg skulde mene, at selv i dette Tilfælde maatte det kun stee i det Smaa. For Tiden kan jeg imidlertid, som sagt, ikke fremsætte noget Forslag til en saadan Indretning.

Paa andre Steder har man fulgt en anden Fremgangsmaade, idet man har indrettet de saakaldte Invalide-Compagnier, det vil sige, man har samlet de Soldater, som i Krigen ere blevne vanføre, i visse særegne Compagnier, hvilke man har organiseret militairt, idet man har givet dem